

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/159/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115207164
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115207164.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa AB 2 B. V., a.s. so sídlom Holandské kráľovstvo, 1077XX Amsterdam, Strawinskylaan 933, reg. č. 572 79 667, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, IČO 47 234 679 proti odporcovi M. Z., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom O.. O. C., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu H., o zaplatenie 140,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 140,94 € s 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 140,94 € od 20.12.2013 do 25.03.2015 vo výške 14,69 € a 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 140,94 € od 26.03.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade zaplateného súdneho poplatku 16,50 € a v trovách právneho zastúpenia 29,99 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaním, doručeným súdu dňa 07.04.2015, domáha, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť sumu 140,94 €, vyčíslený 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 140,94 € od 20.12.2013 do 25.03.2015 vo výške 14,69 € a následný 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 140,94 € od 26.03.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom nesplateného úveru. Uviedol, že pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/47, Piešťany, IČO 36 234 176 boli na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2013 postúpené na navrhovateľa. Právny predchodca navrhovateľa s odporcom uzavrel dňa 08.06.2010 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“). Súčasťou tejto zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX., ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť aktiváciou karty zo strany odporcu. Právny predchodca navrhovateľa zaslal odporcovi na základe Hlavy 8 Úverových podmienok úverovú kartu spolu s Metodickou príručkou, ktorej neoddeliteľnou súčasťou bol Sadzobník poplatkov. Odporca podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že bol s týmito dokumentmi oboznámený. Prostredníctvom úverovej karty odporca čerpal revolvingový úver spolu vo výške 1 000,07 €, pričom právnomu predchodcu navrhovateľa vrátil len čiastku 859,13 €. Odporca bol na úhradu dlhu písomne vyzvaný. Pretože napriek tomu nespĺnil svoju povinnosť, navrhovateľ vyzval odporcu listom zo dňa 29.11.2013 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 819,86 € v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy podľa Hlavy 7 písm. a/ Úverových podmienok. V tomto súdnom konaní si však navrhovateľ neuplatňuje úroky ani poplatky spojené s poskytnutím úveru, ale len zvyšok istiny dlhu.

Súd vo veci vydal dňa 21.05.2015 platobný rozkaz č.k. 27C/159/2015-32, ktorým návrhu vyhovel. Pretože sa pobyt odporcu nepodarilo šetrením zistiť, súd platobný rozkaz uznesením č.k. 27C/159/2015-49 zo dňa 07.10.2015 zrušil a uznesením č.k. 27C/159/2015-50 zo dňa 07.10.2015 súd podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil odporcovi z dôvodu neznámeho pobytu opatrovníka.

Odporca ani jeho opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadrili.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 v spojení s § 372u a § 200ea ods. 1 O.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Poučenia (vrátane podľa § 120 ods. 4 O.s.p.) boli účastníkom doručené poštou. Súd vychádzal z listín predložených navrhovateľom, t.j. z návrhu, výpisu z obchodného registra ohľadne navrhovateľa, úverovej zmluvy zo dňa 08.06.2010, Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver (ďalej len „Úverové podmienky“), výpisom splátkového kalendára k úverovej zmluve, výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 29.11.2013, výpisu z poštového hárku, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014 vrátane poštového hárku a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Súd z obsahu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2010 zistil, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 2 000,- €, ktorú sumu úveru sa odporca zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach vo výške 50,72 €. Ročná úroková sadzba bola 21,72 %, RPMN od 24,2 % do 25,1 %, priemerná RPMN 18,59 %, celkové náklady spotrebiteľa 1 960,60 € a lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, do 15. dňa v poslednom mesiaci. V dolnej časti formulárovej zmluvy, sú minimalistickým písmom tiež uvedené vety: „Spoločnosť a klient podpisom na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a/ zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b/ zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru II., na základe, ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty.“

Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), s ktorými bol klient oboznámený a prejavil súhlas byť nimi viazaný. Podľa § 3 Hlavy 8 Úverových podmienok zmluva o revolvingovom úvere I. sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty. Podľa § 4 Hlavy 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli na úverovom rámci 497,91 €, ktorý je možné zvýšiť na čiastku stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou, pri ktorom dochádza k aktivácii úverovej karty. Klient je oprávnený stanoviť novú výšku úverového rámca do tzv. maximálnej časti oznámenej klientovi spoločnosťou. Podľa § 7 Hlavy 8 Úverových podmienok sa účinnosťou zmluvy o revolvingovom úvere I. stanú záväznými ustanovenia Hlavy 9, 10 Úverových podmienok a Príručky pre držiteľa (ďalej len „Metodická príručka“). Podľa § 5 Hlavy 9 Úverových podmienok je klient povinný splácať poskytnutý revolvingový úver I. v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4 % z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté úroky, príslušná časť úveru a poplatky. Podľa § 7 Hlavy 9 Úverových podmienok je klient povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná Sadzobníkom poplatkov a odmien (ďalej len „Sadzobník“), ktorý sa účinnosťou zmluvy o revolvingovom úvere I. stáva jej súčasťou a je obsiahnutý v Metodickkej príručke.

Úver, ktorý navrhovateľ odporcovi poskytol dňa 08.06.2010 v sume 2 000,- €, nie je predmetom tohto konania (zrejme ho odporca uhradil), a preto sa ním súd nezaoberal. Predmetom konania je totiž tvrdený dlh odporcu z ďalšieho, revolvingového úveru, ktorý mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi v podobe úverovej karty s úverovým rámcom. Navrhovateľ za účelom preukázania existencie tohto nového záväzkového vzťahu nepredložil žiadne iné listinné dôkazy, t.j. zmluvu, na základe ktorej k tomu došlo. Navrhovateľ tvrdil, že s odporcom dňa 08.06.2010 uzavrel zmluvu o úvere a podľa jej spodnej časti a Úverových podmienok vydal odporcovi úverovú kartu s úverovým rámcom.

Podľa výpisu splátkového kalendára k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX . odporca čerpal na základe výberov z bankomatu / platbou kartou za obdobie od 12.04.2011 do 25.03.2015 celkom sumu 1 000,07 €. Navrhovateľovi v splátkach za rovnaké obdobie uhradil celkom sumu 859,13 €.

Listom zo dňa 29.11.2013 navrhovateľ vyzval odporcu na splatenie celého úveru v sume 819,86 € do 15 dní od odoslania výzvy.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, t.j. ku dňu 08.06.2010.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu 28.07.2010 (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 08.06.2010 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy¹⁾ nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, 2) zamestnania alebo povolania, 2a) b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 08.06.2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 08.06.2010 právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V období od 13.11.2013 do 10.06.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,25 %.

Právne súd vec posúdil podľa vyššie citovaných ustanovení zákona a jednoznačne ustálil, že žalobný návrh je dôvodný v celom rozsahu.

Niet pochyb o tom, že medzi účastníkmi dňa 08.06.2010 došlo k uzavretiu jedinej spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ - dodávateľ poskytol v rámci vykonávania svojej podnikateľskej činnosti odporcovi ako dlžníkovi úver v sume 2 000,- €, ktorý právny vzťah však nie je predmetom toho konania. Je pritom nepochybné, že odporca je a v čase uzavretia zmluvy bol spotrebiteľom, pričom zmluvu podpísal ako fyzická osoba. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevylučuje ust. § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch a následne zmluva potom musí mať podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch písomnú formu.

Samotná zmluva o úvere má charakter formulára, pričom jej súčasťou boli i Úverové podmienky. Text zmluvy ani Úverových podmienok odporca nemohol ovplyvniť, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

Navrhovateľ sa voči odporcovi domáha zaplatenia žalovanej čiastky titulom zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej odporca čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom platobnej karty (nie titulom spotrebiteľského úveru vo výške 2 000,- €). Je nesporné, že i zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, predmetom ktorého je používanie úverovej karty, vykazuje znaky spotrebiteľského úveru. Pre platnosť zmluvného vzťahu medzi účastníkmi je tak v zmysle ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. obligatórne predpísaná písomná forma. Súd je však toho názoru, že v prejednávanej veci dohoda medzi stranami ohľadne používania úverovej karty nemala predpísanú písomnú formu.

V rámci dojednávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 08.06.2010, predmetom ktorého bolo poskytnutie úveru v sume 2 000,- €, navrhovateľ vopred vnútil odporcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená drobnými písmenami v spodnej časti zmluvy bez možnosti akejkoľvek úpravy tohto textu, a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, resp. vzťahov. Inak povedané, dňa 08.06.2010 sa odporca podpísal aj pod ten záväzok, ktorý v daný moment uzatváraný nebol. Navrhovateľ totiž evidentne úverovú kartu poskytol odporcovi neskôr. Ako sám uvádza, túto kartu odporcovi zaslal následne po uzavretí zmluvy, pričom odporca ju aktivoval a čerpal až dňom 12.04.2011. Podľa názoru súdu z podpísanej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2010 nevyplýva nič iné než to, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme úverovej karty, ktorú mu navrhovateľ môže zaslať následne, po

uzavretí tejto zmluvy o úvere. Uvedenému nasvedčuje i samotný text zmluvy, podľa ktorého dokonca navrhovateľ na základe vlastnej úvahy klientovi ani žiadnu platobnú kartu zaslal' nemusí. Podpisom zmluvy dňa 08.06.2010 podľa názoru súdu nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu a vzájomné práva i povinnosti z tejto zmluvy zanikli splnením pôvodného záväzku zo strany odporcu. Ak hodlal navrhovateľ uzavrieť s odporcom nový záväzkový vzťah, bolo to potrebné urobiť spôsobom, aký predpisuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak navrhovateľ od 12.04.2011 do 25.03.2015 poskytoval odporcovi sumu až do výšky 1 007,07 €, bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto je časť zmluvy o úvere zo dňa 08.06.2010, týkajúca sa poskytnutia revolvingového úveru odporcovi, neplatná. Bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán ani o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute či poplatkoch.

Vzhľadom na to, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu, súd sa nezaoberal otázkou prípadne neprijateľných zmluvných podmienok. Plnenie, ktoré by mal odporca vrátiť, preto možno uplatňovať a aj posudzovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia (plnenie z neplatného právneho úkonu). Odporca je teda povinný navrhovateľovi vrátiť iba to, o čo sa prípadne bezdôvodne obohatil, t.j. rozdiel medzi sumou skutočne čerpaných peňažných prostriedkov (1 007,07 €) od navrhovateľa a sumou, ktorú navrhovateľovi reálne vrátil. Uvedené napokon pripúšťa samotný navrhovateľ, ktorý v návrhu uvádza, že si neuplatňuje žiaden úrok ani poplatky. Keďže z platobnej histórie odporcu vyplýva, že navrhovateľovi titulom čerpania peňažných prostriedkov uhradil sumu 859,13 €, súd konštatoval, že navrhovateľovi musí uhradiť ešte sumu 140,94 € a žalobný návrh je v celom rozsahu dôvodný.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil úroky z omeškania 8,25 % ročne zo zvyšku dlhu. Pretože je odporca v omeškani so splnením peňažného dlhu, a to odo dňa nasledujúceho po poslednom dni lehoty na dobrovoľné plnenie, stanovenej v liste navrhovateľa zo dňa 29.11.2013, t.j. od 20.12.2013. Z tohto dôvodu navrhovateľovi patrí vyčíslený 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 140,94 € od 20.12.2013 do 25.03.2015 vo výške 14,69 € a následný 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 140,94 € od 26.03.2015 do zaplatenia.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V konaní mal navrhovateľ plný úspech, preto by mu súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z náhrady trov za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 € a z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 59,98 €. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 140,94 € s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 16,60 €. Právny zástupca navrhovateľa vykonal 2 úkony právnej služby, ktoré si vyúčtoval, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) a písomné podanie žalobného návrhu na súd (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu), za ktoré by mu patrila tarifná odmena v celkovej výške 33,20 €. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky by patrila právnomu zástupcovi navrhovateľa aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 8,39 €, t.j. spolu vo výške 16,78 € + 20 % DPH (§ 18 ods. 3 písm. cit. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) zo sumy tarifnej odmeny a režijných paušálov vo výške 10,- €. Takto uplatnené trovy navrhovateľa však považoval súd za neprimerané voči pohľadávke, ktorá bola predmetom sporu, a preto ich náhradu v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. znížil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku 16,50 € a v trovách právneho zastúpenia v hodnote jedného právneho úkonu vo výške 16,60 €, 1 x režijný paušál 8,39 € a DPH 5,- €, spolu suma trov právneho zastúpenia 29,99 €. Trovy právneho zastúpenia sa súdu javili ako neprimerané jednak vzhľadom na výšku pohľadávky a jednak z dôvodu, že išlo o žalobu, ktorú navrhovateľ podáva vo viacerých prípadoch. Žalobný návrh bol vo

forme vopred pripraveného textu, v ktorom sa iba mechanicky menili účastníci a výška pohľadávky. V danej veci ide o hromadné uplatňovanie pohľadávky nízkej hodnoty, čím bola daná i nízka právna zložitnosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby. Celkom bez povšimnutia okrem toho nebolo možno ponechať ani to, že právo účastníka na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať nikomu, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť vo väčšom rozsahu, nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca, či viacerých zamestnancov). Tieto skutočnosti súd považoval za okolnosti odôvodňujúce primerané zníženie náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Odporcu súd zaviazal zaplatiť náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p. do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.